

[Korsgaard.]

der findes paa Finanslovforslaget, er rigtig, saa skulde det betyde 22 Mill. Kr. Men en Del af disse gaar selvfølgelig automatisk over til Tillægsskatten, og da det drejer sig om et halvt Aar, bliver der kun Tale om Halvdelen af 22, som bekendt 11 — hvoraf altsaa en Del uden videre automatisk gaar fra, derved at de gaar over paa Tillægsskatten. Saa drejer det sig jo ikke om saa forfærdelig mange Penge, og jeg henstiller, at man nu sletter Merindkomstskatten for den kommende Tid.

Man maa ogsaa spørge: Er det Ministeren muligt at gennemføre Merindkomstskatten? Naar jeg overhovedet kan stille dette Spørgsmaal, saa tænker jeg her paa den kommende Ordfører, den ærede Ordfører for det radikale Parti Hr. Hassing-Jørgensen, der i Bladet „Politiken“ for en eller anden Dato har skrevet en Artikel, som i hvert Fald er blevet opfattet som Udtryk for, at han finder Merindkomstskatten er forkert, og den bør væk. Vi ved alle, at det ærede Medlem gennem „Tidens Stemme“ maa antages at staa et Medlem af Landstinget nær. Det kan strengt taget være ligegyldigt, hvad det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen gør som isoleret Person her i Salen, det faar ingen politiske Følger; men hvis det ærede Medlem blot har et Par Meningsfæller i Landstinget, saa kan Forslaget ikke gennemføres.

Jeg vil ikke garantere for, at jeg hører paa, hvad den ærede Ordfører vil sige, for jeg skulde gerne til et Udvalgsmøde, men jeg haaber at faa refereret de Udtalelser, det ærede Medlem vil fremsætte om sin Stilling til denne Sag, og jeg imødeser dem med en vis Spænding, idet jeg synes, det vilde være en Smule godtkøbs, om man vel kan lufte en Anskuelse i en Avis — hvorved man saa haaber at komme Godtfolk i den øverste Ende af Skattelisten paa bedre Talefod —, men naar det kommer til Stykket, alligevel ikke mener andet end Luft med det. Det vil antagelig vise sig i de Udtalelser, som det ærede Medlem vil fremsætte, og naturligvis vil jeg ogsaa haabe, at man kan faa et stærkere Indtryk af, hvor alvorligt det ærede Medlem har ment Sagen, igennem de Forhandlinger, som jeg formoder vil kunne finde Sted under en Udvalgsbehandling.

Med disse Bemærkninger vil jeg da til Slut resumere, at jeg tror, at disse Skatteforslag over for Tidens allerværste Brist, nemlig den store Arbejdsløshed, virker skadeligt, og Statens Finanser behøver ikke Pengene. Ud fra disse to Hovedbetragtninger maa jeg anbefale, at vi i hvert Fald kommer af med den mest urimelige af Skatterne — urimelig, fordi den har virket alt for længe, og ogsaa fordi den faktisk i mange Tilfælde virker paa et forkert Grundlag —, nemlig Merindkomstskatten.

Hassing-Jørgensen: Denne Skattelov drejer sig i hvert Fald ikke om de særlig udpinte Samfundsklasser, som det ærede Medlem Hr. Clausager talte om. Det drejer sig som bekendt om de særlig velstillede Skatteydere, som under disse Forhold har kunnet bevare deres forholdsvis store Indtægter og i nogle Tilfælde endda kunnet forøge dem. Jeg har ved en tidligere Lejlighed, nemlig ved Finanslovforslagets Behandling her i Salen, henstillet til den højtærede Finansminister at overveje Muligheden af at undgaa en Fornyelse af Merindkomstskatteloven, idet jeg syntes og stadig synes, at denne Lov, jo længere Tiden gaar, kommer til at virke mindre tiltalende. Jeg erkendte ved denne Lejlighed, at Staten maa have de Penge, den skal bruge, og at de mest velstillede maa tage deres særlige Part af Byrderne, og det, jeg tænkte mig, var da dette, at man kunde undvære Merindkomstskatten og i Stedet for anvende Tillægsskattens Takster over hele Linien. Der kan ikke være Tvivl om, at hvis man gjorde det, vilde det forringe Statens Indkomst noget, men jeg kan ikke vurdere hvor meget, og jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Finansminister om en nærmere Beregning af dette, saa vi kunde faa det oplyst i Udvalget. Naar Ministeren nu, efter at jeg havde gjort denne Henstilling, dog fremsætter Forslag om Fornyelse for et halvt Aar, maa jeg gaa ud fra, at det betyder, at Ministeren ikke kan tage Ansvar for at undvære denne Skat eller for at gaa med til den Udjævning, jeg havde ønsket. Det er en Situation, under hvilken vi fra vor Side ikke hverken kan eller vil nægte at medvirke til Lovens Gennemførelse, idet vi i hvert Fald vil foretrække dette fremfor at udfinde nye Skattemuligheder.